فرهیختگان
@farhikhtegandaily
WWW.FDN.IR

از آخرین فیلمی که کانون برای کودکان ساخته ۸ سال می‌گذرد

آخر خط «بچه‌های آسمان»

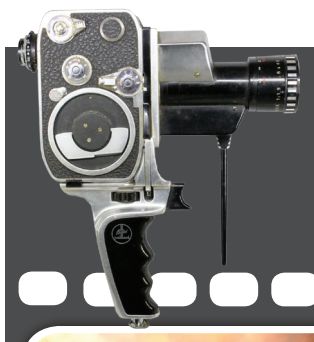

میلاد جلیل‌زاده
روزنامه‌نگار

شاید امروز در ایران همه نام و عنوان NPO را شنیده باشند که به سازمان‌های مردم‌نهاد تعبیر و ترجمه می‌شود، اما کمتر کسی عبارت NPO به‌معنی سازمان‌های ناسودبَر را شنیده است. NPO به سازمان‌های غیرانتفاعی هم ترجمه شده، اما مردم ایران عبارت غیرانتفاعی را با توجه به شناختی که توسط سیستم آموزشی کشور با آن پیدا کرده‌اند، به‌عنوان جایی می‌شناسند که در قبال خدمات مجانی، پول دریافت می‌کنند. Non-profit organization که به اختصار NPO خوانده می‌شود، یعنی سازمان‌های قانونی رسمی که هدف اصلی‌شان پشتیبانی از یک مورد یا موضوع خصوصی یا همگانی، بدون داشتن مقاصد تجاری است. هدف از تاسیس و اداره چنین مراکزی، حمایت از زیرساخت‌های یک منفعت عمومی است. کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان با چنین تعریفی در سال ۱۳۴۴ تاسیس شد و پنج سال بعد به سینما ورود کرد. قرار بود این موسسه از ادبیات و موسیقی و سینمای کودک در ایران حمایت کند و باعث رونق فرهیختگی ایرانیان در این زمینه‌ها شود. سال‌هاست که در ایران از خصوصی‌بودن فعالیت‌های هنری به‌عنوان یک ارزش یاد شده است، درحالی که اولویت‌های تجاری با اولویت‌های فرهنگی کاملا همخوان نیستند و وجود «ان.پی.او»ها برای بسترسازی و ریل‌گذاری فرهنگی بسیار لازم به‌نظر می‌رسند. هرگاه که کمبود این مراکز احساس شده، دولت‌ها وارد شده‌اند و موسساتی را با بهانه پر کردن چنین خلأهایی تاسیس کرده‌اند. عملکرد این نوع موسسات معمولا در مقاطعی از فعالیت‌شان دستاوردهای مثبتی داشته یا لااقل توانسته فضای یکدست فرهنگی را مقداری تعدیل کند، اما در ادامه خود این نهادها تبدیل به یک کلیشه‌ساز غول‌آسای نفسگیر شده‌اند که جامعه فرهنگی باید برای خلاص‌شدن از دست‌شان، سال‌ها دست و پا بزند. اینکه چرا «ان.پی.او»های ایرانی به چنین سرنوشتی دچار می‌شوند، یکی مربوط به درنظر گرفته نشدن اصل «گردش نخبگان» برمی‌گردد که مختص به نهادهای فرهنگی نیست و در نهادهای مختلف، نسل پیشرو سابق را پس از ته‌کشیدن خلاقیت‌هایش همچنان در صدر جایگاه‌ها، حتی با قدرت بیشتری نسبت به دوران پویایی‌اش نگه می‌دارد؛ و دیگری به عمیق‌نبودن هدف‌گذاری‌های اولیه و نشاندن تاکتیک به‌جای استراتژی مربوط است. کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان هم غیر از اینکه نتوانست نسل دوم و سوم داشته باشد، فعالیتی عمدتا تاکتیکی و مقطعی داشت. فعالیت سینمایی کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان، واکنشی بود به بی‌کلاسی سینمای ایران در سطح دنیا و اینکه سخیف‌ترین فیلم‌ها را در کنار کمدی‌های ایتالیایی و ملودرام‌های مصری در سینمای ایران می‌ساخت. سینمای ایران در آن دهه‌ها حتی از عامه‌پسندهای هندوستان عقب‌تر بود و توسعه نامتوازنی که شاه به راه انداخت، چهره عجیب خودش را در سینمای مبلغ انقلاب‌سفید نشان می‌داد که نمود شاخص آن فیلم‌هایی مثل؛ هالو (حسین امیرفضلی)، افسانه شمال (ابراهیم باقری)، صفرعلی و گرگ صحرا (سعید نیوندی)، چشمه‌عشاق (صمد صباحی)، آرامش قبل از طوفان و زمین تلخ (خسرو پرویزی)، آهنگ دهکده (مجید محسنی) و عروس دهکده (ناصر ملک‌مطیعی) بودند و نهایتا به «گنج قارون» منتج شد. حکومت پهلوی تصمیم گرفت این خلأ نمادین را پر کند تا در مجامع بین‌المللی، سری افراشته داشته باشد، اما به «تربیت نسلی» کودکان ایران، به‌لحاظ فرهنگی توجه واقعی نداشت. محمدجواد باهنر و محمدحسین بهشتی، از روحانیون دانشگاه‌رفته شیعه که جزو یاران انقلاب اسلامی هم بودند و حرکت آنها در بهمن ۱۳۵۷ به پیروزی رسید، در سال‌های دهه ۵۰ شمسی، به سیستم آموزشی کشور پیوستند تا با کار روی کتاب‌های درسی کودکان، زمینه‌سازی ذهنی آنها برای انقلاب اسلامی را انجام دهند، اما کانون پرورش فکری به این شکل و با یک نگاه راهبردی پیش نمی‌رفت و صرفا به‌نیت آبروداری از ایران در مجامع روشنفکری اروپا، پا به عرصه گذاشت. شاید همین مساله جزو مواردی بود که باعث شد شاه، قافیه را به انقلابیون ببازد. تمایلات نامتوازنی که در هدفگذاری‌های تاسیس کانون پرورش وجود داشتند، باعث شد در یک خروجی عجیب و حیرت‌انگیز، فیلم‌های سینمای کودک ایران، خاص‌پسندترین آثار روشنفکری از آب دربیایند، درحالی که کودکان زبان ساده‌تر و سرگرم‌کننده‌تری می‌طلبیدند. فعال‌ترین فیلمساز کانون پرورش، عباس کیارستمی بود. کیارستمی علنا اعلام می‌کرد به‌پذیرفته‌شدن توسط مخاطبان عام سینما تمایلی ندارد. بهرام بیضایی، امیر نادری، ناصر تقوایی و تعداد دیگری از فیلمسازان موج نو سینمای ایران، از دیگر فعالان کانون پرورش بودند و بررسی سبک فیلمسازی این افراد به‌وضوح روشن می‌کند که حتی با فرض پذیرفتن ارزش‌های معنایی و هنری در کار آنها، ارتباط تولیدات موج نو با مخاطب کودک به‌شدت زیر سوال است. به این ترتیب می‌شود گفت کانون پرورش از همان ابتدای تاسیس، راهنمای چپ می‌زد و به‌راست می‌پیچید؛ شاید این مثال قدیمی در موردش صادق باشد که با یک دست می‌خواست چند هندوانه را بلند کند که هم خلأ محصولات فرهنگی برای کودکان ایرانی را پر کرده باشد، هم خلأ سینمای روشنفکری را و هم صنعت فیلمسازی ایران را پیش بیندازد. نورالدین زرین کلک که پدر انیمیشن ایران شناخته می‌شود، کارش را در کانون پرورش فکری آغاز کرد، اما آثاری که او در این «ان.پی.او» ساخت، عمدتا جنبه سرگرمی نداشتند و مخاطب کودک آنها را نمی‌پسندید. نمی‌شود بابت سبک فیلمسازی زرین کلک از او ایراد مستقیم گرفت، ایراد اصلی از برنامه معوج و معلق کانون پرورش است که ابتدا یک زرق و برق موقت و امیدی برای زودباوران پدید آورد و در ادامه، کشتی به گل نشست.

> کانون پرورش از همان ابتدای تاسیس، راهنمای چپ می‌زد و به راست می‌پیچید؛ شاید این مثال قدیمی در موردش صادق باشد که با یک دست می‌خواست چند هندوانه را بلند کند که هم خلأ محصولات فرهنگی برای کودکان ایرانی را پر کرده باشد، هم خلأ سینمای روشنفکری را و هم صنعت فیلمسازی ایران را پیش بیندازد

کانون پس از انقلاب اسلامی

کانون پرورش فکری، پیش از انقلاب تنها سه فیلم بلند سینمایی ساخته بود که زمان آنها از ۷۵ دقیقه تجاوز نمی‌کرد. سازدهنی (امیر نادری ۱۳۵۲)، مسافر (عباس کیارستمی ۱۳۵۳) و سه ماه تعطیلی (شاپور قریب ۱۳۵۶) این فیلم‌ها بودند. کانون پرورش در آن دوره و البته دوره ابتدایی پس از انقلاب، فیلم‌های کوتاه فراوانی ساخت که از بیضایی و کیمیایی گرفته تا علی حاتمی و نعمت حقیقی کارگردان‌های این آثار بودند. اما شخصیت سینمایی تمامی این افراد در خارج از کانون پرورش شکل گرفته بود و این نهاد تنها می‌توانست به‌مثابه‌بنگاهی که از فعالیت‌های سینمایی این سبکی حمایت می‌کند، پاتوق این افراد قرار گیرد. پس از انقلاب، داریوش مهرجویی با «مدرسه‌ای که می‌رفتیم» اولین فیلمساز بلند کانون بود. این فیلم در سال ۱۳۵۹ ساخته شد. «دونده» امیر نادری در سال ۱۳۶۱ «اولی‌ها» عباس کیارستمی در سال ۱۳۶۳، «کلید» به کارگردانی ابراهیم فروزش و نویسندگی عباس کیارستمی در سال ۱۳۶۴، «خانه دوست کجاست» در سال ۱۳۶۵ و «مشق شب» در سال ۱۳۶۷ هردو از عباس کیارستمی و فیلم عروسکی «میهمان ناخوانده» که براساس اولین کتاب منتشر شده توسط کانون پرورش ساخته شد و به کارگردانی نصرت‌الله کریمی فیلمساز پرحاشیه فیلم «محلل» در سال ۱۳۶۷ جلوی دوربین رفت و همچنین «کارآگاه ۲» به کارگردانی بهروز غریب‌پور در سال ۱۳۶۷ و «کلوزآپ» عباس کیارستمی در سال ۱۳۶۸، آثار بلند سینمایی کانون پرورش فکری تا پیش از دهه ۷۰ بودند. کانون پرورش در دوره پس از انقلاب تا پیش از روی کار آمدن دولت کارگزاران سازندگی، ۹ فیلم بلند سینمایی ساخت که کارگردان سه مورد آن و نویسنده یک مورد دیگر از آنها عباس کیارستمی بود.

در میان این آثار «میهمان ناخوانده» و «کارآگاه ۲» تنها آثاری هستند که مشخصا برای مخاطب کودک ساخته شده‌اند. در فیلم‌های دیگر ممکن است که کاراکتر کودک وجود داشته باشد، اما این فیلم‌ها برای کودکان ساخته نشده بودند. نکته حیرت‌انگیز در این فهرست «کلوزآپ» عباس کیارستمی است که یک فیلم تجربی رادیکال با موضوع (بدل محسن مخملباف) بود. این فیلم حتی میان شخصیت‌های اصلی‌اش، بازیگر کودک نداشت و معلوم نبود چرا باید کانون پرورش از تولید آن حمایت می‌کرد. به هر حال دهه ۶۰، «ماه‌عسل» عباس کیارستمی با کانون پرورش بود، اما روی کار آمدن دولت کارگزاران سازندگی و رسیدن محمدعلی نجفی به سمت وزارت آموزش و پرورش، شرایط را برای کیارستمی عوض کرد. نجفی در نامه‌ای کیارستمی را کسی خطاب کرده بود که برای اثبات وفاداری‌اش به انقلاب اسلامی حتی حاضر نشده است ریش بگذارد. این باعث شد که فیلمساز موج‌نویی و ناتورالیست کانون پرورش، بالاخره بعد از یک دهه، مثل اکثریت سینمای ایران به وزارت ارشاد برود و به‌جای آموزش و پرورش، پول فیلمسازی‌اش را از آنجا بگیرد. «زندگی و دیگر هیچ» در سال ۱۳۷۰، آخرین فیلم از سری آثار معروف به «فیلم‌های کانونی» عباس کیارستمی بود.

«زیر درختان زیتون» در سال ۱۳۷۲ اگرچه در استودیو صدای کانون، صداگذاری شد و عباس کیارستمی هم روی صدای فیلم‌هایش تاکید ویژه‌ای داشت، اما محصول وزارت ارشاد به‌حساب می‌آمد. از اینجا به‌بعد نوبت به همکار کیارستمی در فیلم «کلید»، یعنی ابراهیم فروزش رسید که همکار پرکار کانون باشد. «خمره» در سال ۱۳۷۰ و «مرد کوچک» در سال ۱۳۷۶ آثاری بودند که فروزش در کانون پرورش کارگردانی کرد. به‌علاوه، فیلمنامه «قصه‌های بازار» هم در سال ۱۳۷۴ به قلم او نوشته شد و به کارگردانی عبدالله علیمراد، فیلمسازی که پس از آن هم تنها یک اثر دیگر ساخت، جلوی دوربین رفت. علیمراد در سال ۱۳۷۶، دومین و آخرین فیلم کارنامه هنری‌اش را با نام «یکی کم است» برای کانون ساخت. در سال ۱۳۷۴ عزیزالله حمیدنژاد «قله دنیا» را با مضمون دفاع‌مقدسی و با محوریت دو شخصیت نوجوان، برای کانون پرورش ساخت. اما کانون پرورش در دهه ۷۰ شمسی یک فیلم دیگر هم تولید کرد که شاید معروف‌ترین اثرش باشد. «بچه‌های آسمان» اثر مجید مجیدی که نامزد اسکار هم شد، در سال ۱۳۷۵ توسط کانون پرورش فکری حمایت شد و جلوی دوربین رفت. این تنها فیلم مجیدی بود که با همکاری کانون ساخته شد و فیلمنامه‌اش به‌دلیل اختلاف فیلمساز آن با حوزه هنری و به‌طور مشخص محسن مخملباف، سر از کانون درآورده بود. مجید مجیدی در سال ۱۳۷۸ فیلمنامه رویای سبز که حسین محجوب کارگردانی‌اش کرد را هم برای کانون نوشت.

دهه ۸۰ برای کانون پرورش با «دهقان فداکار» به کارگردانی سیروس حسن‌پور آغاز شد. او این فیلم را در سال ۱۳۸۰ و «قطار کودکی» را در سال ۱۳۸۱ برای کانون پرورش کارگردانی کرد. «آلبوم» به کارگردانی غلامرضا حمیدنژاد در سال ۱۳۸۳ فیلم دیگری بود که کانون در نیمه اول این دهه ساخت. «هامون و دریا» ابراهیم فروزش در سال ۱۳۸۶، «سبز کوچک» به کارگردانی غلامرضا رمضانی در سال ۱۳۸۶، «مسافر کربلا» در سال ۱۳۸۷ به کارگردانی بیژن شکرریز و در همان سال «کلانتری غیرانتفاعی» به کارگردانی مرحوم یدالله صمدی، باقی آثار کانون پرورش در دهه ۸۰ بودند. هیچ کدام از نام‌هایی که در دهه ۸۰ برای کانون فیلم ساختند، با وجود اینکه دوره اکران آثارشان از دهه‌های پیش به امروز نزدیک‌تر است، در یادها نمانده‌اند. حسن آقاکریمی در سال ۱۳۹۰ «آقای مدیر» را برای کانون پرورش کارگردانی کرد و این اولین و آخرین محصول این نهاد در دهه ۹۰ بود. البته در سال ۱۳۹۷ دو اثر گمنام و کم‌رمق به‌نام‌های «ضربه فنی» به کارگردانی غلامرضا رمضانی و «دوچ» به کارگردانی امیر مشهدی عباس با مشارکت کانون پرورش تولید شدند و فارابی هم در تولید آنها سهم داشته است. پرونده سینمایی کانون پرورش فکری تقریبا بسته شده است و با پیوند برقرار کردن بین نوع شروع به کار این سازمان و وضعیت فعلی‌اش، می‌شود به سرانجام فعالیت‌های موقت و واکنشی در حوزه فرهنگ نگاهی عبرت‌آموز انداخت.

گزارش

وعده شفاف‌سازی انتظامی

مراسم تکریم و معارفه چهار مدیر سازمان سینمایی صبح یکشنبه ۱۶ تیرماه در سالن سینمایی این سازمان با حضور جمعی از مدیران سینما و کارکنان مجموعه‌های مختلف برگزار شد. به گزارش ایسنا، حسین انتظامی، رئیس سازمان سینمایی در این مراسم گفت: «من چون در این سازمان تازه وارد شدم، برخی را دورادور می‌شناختم و انصافا خانم طاهری یکی از مدیران زحمتکش و باتعصب است و آقای خوشنویس هم که پایه‌گذار آرشیو این مجموعه بودند، این موضوع را تایید می‌کنند.» انتظامی گفت: «آقای داروغه‌زاده در جشنواره فجر خوش درخشید و بسیار منضبط بود و از جهت محتوایی هم جشنواره سال قبل به همت سینماگران، فیلم‌های خوب بیشتری داشت.» رئیس سازمان سینمایی از طباطبایی‌نژاد نیز به‌عنوان مدیری متعصب و خوشفکر نام برد که تغییرات خوبی را در مجموعه کاری‌اش ایجاد کرده بود و همچنین حمیدی‌مقدم را نیز فعال در حوزه تولید دانست.» انتظامی، «عباسی انارکی» را هم در حوزه اقتصاد و فرهنگ خوشفکر معرفی کرد که می‌تواند در موزه سینما فعالیت کند. رئیس سازمان سینمایی در پایان خطاب به همکارانش گفت: «خواهش دارم از همه همکاران که توجه داشته باشند ما به سینماگران قول داده‌ایم شیوه‌نامه‌های خود را به‌زودی منتشر کنیم و در سایه شفافیت هر فردی قبل از مراجعه به ما می‌تواند حدس بزند که آیا ما با درخواست او موافقت می‌کنیم یا خیر و اگر موافقت نمی‌کنیم، در شرایط برابر همین رفتار را داشته‌ایم یا خیر.» سپس انتظامی حکم هریک از مدیران جدیدش را اهدا کرد و از هر مجموعه نیز هدیه‌ای از طرف پرسنل و همکاران سابق به آنها تقدیم شد. منوچهر شاهسواری (مدیرعامل خانه سینما)، مهدی یزدانی، محمود اربابی، مرتضی رزاق کریمی و لادن طاهری از جمله حاضران در این مراسم بودند.

تلاش برای فاصله گرفتن از متفقین

سپس محمدمهدی طباطبایی‌نژاد که به جای داروغه‌زاده معاون نظارت و ارزشیابی شده، بیان کرد: «پیش از این سه بار در دوران آقایان جعفری جلوه، رضاداد و حیدریان بحث حضور من در این معاونت مطرح شد، ولی خوشبختانه شرایط فراهم نیامد، اما برای چهارمین بار در دوره آقای انتظامی این اتفاق افتاد.» او افزود: «حدود ۶ سال در مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی بودم، به نظرم یکی از بهترین مراکز سازمان است و تصور خودم این است که دلیل دعوت من در چنین جایگاهی این باشد که نگاه فرهنگی حاکم شود.»

حمیدی‌مقدم: تلاش می‌کنم منابع مالی با عدالت در اختیار مستندسازان قرار بگیرد

در ادامه محمد حمیدی‌مقدم با دعوت مسعود نجفی، مدیر روابط‌عمومی سازمان سینمایی که اجرای مراسم را نیز برعهده داشت، روی صحنه آمد و گفت: «من برخلاف دوستان اولین بار است در چنین جایگاهی قرار می‌گیرم و از آقای انتظامی تشکر می‌کنم که ریسک کردند و این مسئولیت را به من سپردند.» او خاطرنشان کرد: «مرکز گسترش، از دهه ۶۰ جایگاهی استراتژیک داشته و هنوز بالنده به زندگی ادامه می‌دهد و تاثیرگذار است. خوشبخت کسی است که مسئولیت را از شخصی همچون آقای طباطبایی‌نژاد بگیرد که ۶ سال مدیریت باثبات داشت. این مرکز از بسیاری حاشیه‌ها دور بوده و در خیلی از حالات و احوال سینما اثر گذاشته است.»

تلاش لادن طاهری برای ارتقای دانش موزه‌داری

در بخش دیگری از مراسم تودیع و معارفه مدیران جدید سازمان سینمایی، لادن طاهری که مدتی سرپرست موزه سینما بود، گفت: «تصور می‌کردم مدت کوتاهی سرپرست باشم، اما طولانی شد و در این مدت برای هرچه تخصصی‌تر شدن و ارتقای فنی دانش موزه‌داری تلاش کردم.»
او ادامه داد: «مدیر جدید هم علاوه بر توانایی خود به همت کارکنان موزه، حتما در این مسئولیت موفق خواهد شد تا موزه سینما همچنان نگین موزه‌های ما باشد.»

مدیر موزه سینما: شخصا به تصدی‌گری اعتقادی ندارم

سپس مهران انارکی، مدیر جدید موزه سینما در سخنانی گفت: «من در این مدت ساختار موزه را بررسی کردم و متوجه شدم این مجموعه با عموم مردم تعامل دارد، در حالی که بقیه تشکیلات تخصصی است؛ یعنی یک رکن آن مردم هستند و رکن دیگر هنرمندان.» او تصریح کرد: «شخصا به تصدی‌گری اعتقادی ندارم و ترجیحم این است که به‌عنوان حمایتگر و تدارکاتچی کار کنم. در نظر دارم تورهای موزه‌گردی و سینماگردی ایجاد کنیم و جوانان از شهرهای دیگر بیایند تا بیشتر با این حوزه آشنا شوند.»

آگهی مزایده

دانشگاه آزاد اسلامی واحد ایذه در نظر دارد ساختمان گوسفندداری واقع در مجتمع تحقیقاتی و کشاورزی سایت راسفند خود را به مساحت ۱۱۰۰ مترمربع به‌صورت یک ساله و از طریق مزایده عمومی به اشخاص و شرکت‌های واجدالشرایط واگذار نماید. لذا از کلیه متقاضیان دعوت می‌شود در وقت اداری جهت خرید اسناد مزایده به امور اداری دانشگاه به نشانی زیر مراجعه نمایند.
خوزستان - ایذه - جاده نورآباد - میدان دانشجو - دانشگاه آزاد اسلامی ایذه
شماره تماس: ۰۶۱۴۳۶۲۴۰۴۰ و ۰۶۱۴۳۶۲۲۰۴۰
میزان سپرده شرکت درمزایده مبلغ ۱۰۰۰۰۰۰۰ ریال است که به صورت ضمانت‌نامه بانکی یا واریزی نقدی در وجه دانشگاه آزاد اسلامی ایذه می‌باشد که باید با مراجعه به حوزه مالی دانشگاه و دریافت شناسه پرداخت اقدام لازم صورت گیرد. هزینه خرید اسناد مزایده ۳۰۰۰۰۰ ریال می‌باشد که باید به امور مالی دانشگاه و دریافت مبلغ مذکور در وجه دانشگاه آزاد اسلامی برای خرید اسناد به امور اداری تحویل داده شود.
حداکثر زمان فروش اسناد: ۱۰ روز اداری پس از تاریخ انتشار آگهی
حداکثر زمان عودت اسناد: سه روز پس از آخرین روز فروش اسناد
هزینه خرید اسناد مزایده به هیچ‌وجه مسترد نمی‌شود و هزینه درج آگهی به عهده برنده مزایده می‌باشد. دانشگاه در رد یا قبول پیشنهاد و انعقاد قرارداد مختار است و کلیه پیشنهادهای مبهم و مشروط، مردود خواهد بود. شرکت در مزایده و دادن پیشنهاد به منزله قبول اختیارات و تکالیف دستگاه مزایده گذار است.

نوبت دوم

آگهی مناقصه

دستگاه مناقصه گذار: دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی
موضوع مناقصه: واگذاری حجمی امور خدمات نظافتی و انجام امور مربوط
مهلت مراجعه برای اطلاع از شرایط مناقصه و دریافت اسناد: از تاریخ ۹۸/۴/۱۷ لغایت ۹۸/۴/۳۰
بابت دریافت اسناد به سایت یا حضورا به آدرس زیر مراجعه فرمایید:
http://financial.iauctb.ac.ir/fa/page/۱۰۷۶/مناقصه
آزادی، خیابان اسکندری شمالی، نبش فرصت شیرازی، ساختمان ستادی شماره یک، پلاک ۵۳، طبقه همکف، اداره کل حقوقی، اداره امور قراردادها - جهت کسب اطلاعات بیشتر با کارشناس فنی به شماره ۰۹۱۲۵۸۳۷۹۴۶ تماس حاصل فرمایید.
مهلت ارائه پاکات: تا پایان وقت اداری روز یکشنبه مورخ ۹۸/۴/۳۰
فیش واریزی بابت خرید اسناد مناقصه به مبلغ ۱/۰۰۰/۰۰۰ ریال به حساب شماره ۰۱۱۰۰۱۱۴۷۲۰۰۶ بانک ملی شعبه قنات کوثر (غیرقابل استرداد)
محل تحویل و عودت پاکات مناقصه: آزادی، خیابان اسکندری شمالی، نبش فرصت شیرازی، ساختمان ستادی شماره یک، پلاک ۵۳، طبقه همکف، اداره کل حقوقی، اداره امور قراردادها (پاکت‌ها بصورت لاک و مهر تحویل گردد)
دانشگاه در رد یا قبول یک یا همه پیشنهادات مختار و پرداخت هزینه آگهی به عهده برنده مناقصه می‌باشد.

آگهی مناقصه

دانشگاه آزاد اسلامی واحد دزفول در نظر دارد با استناد مجوز ۹۸/۶/۴۲۵۴ دانشگاه آزاد اسلامی استان خوزستان بخشی از امور خدماتی، فضای سبز و تاسیساتی خود را از طریق مناقصه عمومی به پیمانکاران / شرکت‌ها واجد شرایط واگذار نماید، لذا از کلیه متقاضیان دعوت می‌شود جهت خرید اسناد مناقصه به واحد تدارکات دانشگاه آزاد اسلامی واحد دزفول یا سایت www.iaud.ac.ir مراجعه نمایند.
میزان سپرده شرکت در مناقصه، مبلغ ۹۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال می‌باشد.
حداکثر زمان عودت اسناد: دو هفته کاری بعد از درج آگهی
هزینه درج آگهی به عهده برنده مناقصه می‌باشد.
دانشگاه آزاد اسلامی واحد دزفول در رد یا قبول درخواست‌ها مختار است. آدرس (برای مراجعه جهت خرید و تحویل اسناد): دزفول - کوی آزادگان - بلوار دانشگاه - دانشگاه آزاد اسلامی واحد دزفول - واحد تدارکات - تلفکس ۰۶۱-۴۲۴۲۲۹۰۱
روابط عمومی دانشگاه آزاد اسلامی واحد دزفول

آگهی دعوت سهامداران جهت تبدیل سهام با نام به بی‌نام
شرکت مهندسی سازه کیفیت پایدار (سهامی خاص) به شماره ثبت: ۲۵۸۸۰۵ و شناسه ملی: ۱۰۱۰۲۹۸۹۶۲۱
بدین‌وسیله هیات مدیره شرکت از کلیه سهامداران شرکت مهندسی سازه کیفیت پایدار (سهامی خاص) به شماره ثبت ۲۲۸۸۰۵ و شناسه ملی ۱۰۱۰۲۹۸۹۶۲۱ دعوت می‌نماید تا برابر مصوبات مجمع عمومی فوق‌العاده (نوبت دوم) مورخ ۱۳۹۷/۶/۲۱، در اجرای ماده ۴۷ از لایحه اصلاحی قانون تجارت جهت تبدیل سهام با نام خود به سهام بی‌نام ظرف مدت دو ماه پس از نشر این آگهی، به مرکز شرکت مراجعه نمایند. هر صاحب سهم می‌تواند با حضور و ارائه سهام خود به شرکت معادل آن سهام بی‌نام دریافت نماید. در این صورت سهام با نام ابطال و دریافت سهام بی‌نام در دفتر سهام شرکت قید می‌شود. بدیهی است پس از انقضای مهلت مذکور برابر تعداد سهامی که تبدیل نشده است، سهام بی‌نام صادر و در مرکز شرکت نگاهداری خواهد شد تا هر موقع که دارندگان سهام با نام به شرکت مراجعه کنند، سهام با نام آنها اخذ و ابطال و سهم بی‌نام به آنها داده می‌شود. پس از تکمیل فرآیند فوق و انقضاء مهلت و درج مراتب در دفتر سهام، نتیجه برابر ماده ۴۸ همان قانون، به مرجع ثبت شرکت‌ها توسط هیات مدیره اعلام خواهد شد تا برای اطلاع عموم آگهی در روزنامه رسمی و روزنامه کثیرالانتشار به چاپ برسد.
هیات مدیره شرکت مهندسی سازه کیفیت پایدار (سهامی خاص)

سازمان توزیع روزنامه فرهیختگان
@Department of Distribution
تلفکس: ۱۲-۶۶۳۴۸۰۱۱ (۰۲۱)